

Kaikista riippuvainen Vanhanselän itärannan mökkiläisten äänitorvi hyvässä hengessä nipotusta vastaan!

**Rami rakentaa, osa 2
ynnä muita totuuksia kesältä 2014.**

Ruppasaaren Sanomat on saarivaltakunnan päämedia. **Älä lue muita lehtiä!**

Kesän ensimmäinen mökkikäynti paljasti monessa rannassa viimeiset luonnonvoimien mittelit: monet ennen niin edustavat laiturit, kuten Selkä-Kuivasen Kuhakallion idän puoleinen, yli 10 m pitkä ns. päälaituri (ylä vas), olivat saaneet kunnolla siipeensä. Kiviarkku-periaatteeseen nojannut laituri/aallonmurtaja-yhdistelmä - on rakennettava alustapitään uudestaan, koska sen sisällä parikymmentä

vuotta levänneet kivet ovat levinneet laajalti ympäri rantaa. Turusten laiturin Kilvensalossa (ylä oik) oli jää runnellut likimain samoin.

Selkä-Kuivasen Hiekkalahdessa oli jää poimuttanut rantahiekan ja muun matalan veden alla olleen maa-aineksen reilun metrin korkuiseksi järvenrantavalliksi?! Lossari-Esko kävi myöhemmin paikalla traktoreineen tasaamassa harjumuodostelmat.

JÄÄKAUSI?

Murhenäytelmä saunan alla; pesäpuuhissa ollut isokoskelonaaras hirtti itsensä sekalaiseen lautakasaan. Leski odotteli kalliolla elonmerkkejä puolisostaan päivätolkulla, mutta turhaan.

LIPPUN OTSOTO

Turhankin sotilaallinen ”*Lippulaulu*” (sävel: Yrjö Kilpinen, sanat: V. A. Koskenniemi) on tunnetusti vaikeasti yhteislaulettava kappale ilman säestystä. Niinpä se kaikuikin sangen vaimeana Rupan lippujuhlassa. Kuvia tarkkailemalla ei löydy ns. täysinpalkein, suu ammoltaan... estottomasti siniristiä ylösnostavaa solistia. Mitä jos, ja kun seuraavan kerran saadaan yhteislaulumielessä mitkä tahansa sanat kouraan A4:lle printattuna ja jos vielä sävel on kansa-, perus-, tai pyhäkoulusta tuttu, niin annetaan kaikua kunnolla. Jos menee metsään, niin menköön. Vanha viisaus; ”väärinlaulaminen on karaoken suola” pätee tässäkin.

Suomen lipun ovat paitövei suunnitelleet 1918 valtion Sotilaspukukomitean piirustustoimiston taiteilijat Eero Snellman ja Bruno Tuukkanen (*Suomen lippu kautta aikojen*, Helsinki 1983).

Jussi & Janne ja varmaotteista lipunkäsittelyä.

Hande suojautuu paparazzin
hyökkäykseltä Petrin taakse.

Taka-oikealla enkelikuoro tapaili Koskenniemeä ... "on haaaalumme
kork..ehin"... ja tuskaili Kilpisen koukeroisen sävelkulun mutkissa.

Ville, Jussi, Noora ja Lippulaulu.

Samaan aikaan varhaisnuoriso,
Eliel ja Laura Aarnio, paini
merkittävien digihaasteiden
parissa.

Myöhemmin Jussi ja Ville loihdivat ilmoille
vanhaa jazzia, sitä useimpien mielestä
ainoaa oikeaa.

Suvinen lippunnosto oli houkutellut
paikalle myös itsensä Helkkylän
emännän. Hauska tavata!

Mittumaari jatkui perinteitä kunnioittaen; tuore kokko syttyi benziinillä. Li-punnoston juhlavuus vaihtui pakanalliseksi pahojen henkien karkoitukseksi. Kokon hehkussa varttuneempi väki herkistyi muistelemaan menneitä juhanuksia ja niiden uhkaavia tilanteita. Vaihtoehtokokon ääressä osa nuorisosta keskusteli ei juuri ketään kiinnostavista kysymyksistä entisaikojen YYA-hengessä, väliin vastapuolta solvaten, pian rauhan piippua poltellen ja -lauluja laulaen. "Juhannus on meillä herttainen" hehkutti entisaikojen sanaseppo... ja on yhä edelleen oikeassa.

Kuuma kesä pehmitti itsekunkin pään. Kun tähdellisempi tekeminen hiipui, ryhtyi Inkiläis-Heikki poraamaan ja sirkkelöimään kanavia mökin edustan peruskallioon. Sanoi hermostuneensa sammakoiden kurnutukseen ja polskimiseen uutukaisen terassin alla olleissa lätäköissä. Aivan!. Nyt soljuu sadevesi Päijänteeseen suorinta tietä ja Heikillä on yksi huoli vähemmän. Jo 37 hellepäivää putkeen!!! Mitä H tekee seuraavaksi?

Pääkatsomossa Laura, Anneli ja Pertti.

Kuhakallion 2. kansallisen uimahyppynäytöksen kuva-satoa vapaista harjoituksista 2 metrin tasanteelta

Nuoret uskalikot hiovat kuvioitaan valmentajansa johdolla ennen varsinaista esitystä. Kalliontäysi katsomo osoitti voimakkaasti suosiotaan ja se sai mm saksalaisen varttitonnarin ankkuroitumaan uimalaitoksen edustalle.

Varsinaisessa näytöksessä selvisi yleisöäänestyksen jälkeen voittajaksi Simon, Annin ja Villen yhteisloiskaus **"BUK M1 -ilmatorjuntayksikkö"**, joka oli vapaasti ideoitu Ukrainassa alasammutun male-sialaiskoneen tragedian pohjalta.

Sokerina pohjalla: naapurin Pertti tarjosi muurin-pohjalettuja ja hilloa näytöksen hyppääjille.

Kuvissa näkyvä lasten tuplaloikka on nimeltään **"VitalPro"**
Hyppääjien roolinimet:
Laku-kissa (Anni), **Mosse-täti** (Simo)
ja **Helga-neiti** (valmentaja-Ville)
Varsinaisessa näytöksessä olivat hyppääjät pukeutuneet nimen edellyttämiin rooliasuihinsa.

UHMA

Heikki Inkiläinen ja laivapoika-Leo hieman epäluuloisen oloisena Uhman miehistön hellässä huomassa Rupan saunarannassa.

Pohjakivien uudelleenjärjestelyä Tappiluodon vesillä.

Laulujuhlien yhteydessä sai terassiyleisö seurata aitiopaikalta entisen sisävesihinaajan - nykyisen m/s *Uhman* ja Tappiluodon kivikon välistä kamppailua alueen herruudesta. Tilanne alkoi *Uhman* kipparin väärästä reitinvalinnasta; yritys ohittaa Tappiluoto liian läheltä sitä ja vielä Liisan puolelta ehdittiin tuomita terassilla yleisesti jo hetkeä ennen törmäystä.

Aikansa kivikossa temuttuaan onnistui *Uhman* kippari, kuin ihmeen kaupalla, peruuttamalla vapautumaan kivikon syleilystä. Kohta tärähti saunarannassa, josta uhmalaiset levittäytyivätkin pitkin laulujuhlaa.

Seuraavana päivänä kotimatkinsa alussa *Uhma* juuttui matalikolle heti HP:n ohitettuaan ja se ravisteli peruskalli-

ota Selkä-Kuivasessa asti. Oli mentävä hetipaikalla kysymään kuulumisia miehistöltä.

Laivan Kaunis-Veera huusi jo kaukaa *"Hei missä täällon syvääää?!!"* Näytin kädellä länteen, jonka kippari samanaikaisesti tulkitse ajo-ohjeeksi. Käsky konehuoneeseen: Täysi eteen!!, jolloin köliraudan ja peruskalliograniitin välinen kitka sai aikaan vertahyttävän vinkunan. Parhaat päivänsä nähnyt sisävesien kyntäjä nousi dieselvoimin karrin laelle ja sen ylitettyään molskahti takaisin Vanhanselän viettäväksi. Mutta sanoiko kolmas kerta toden?

No ei! Kauniin Veeran (Leila Hassinen) kertomus neljännestä: "Heräsin yöllä siihen, että laiva oli pahasti kallellaan ja jostain tuli vettä sisään. Lähdin kapuamaan kannelle johtavia portaita, kun *Uhman* kallistuma äkisti oikein. Asennon muutos oli niin raju, että otteeni kirposi ja putosin ruuman lattialle, sillä seurauksella, että nilkkani murtui"

Onneksi sekä miehet, naiset, että laivat ovat yhä rautaa, hiihoi!!

"Hei missä täällon syvääää?!!!!"

LAULUJUHLISSA HUIPPUMUUSIKOT

Mikael Elgland
kitara

Kari Hokkanen
viulu ja haitari

Mikko Oinonen
läskibasso

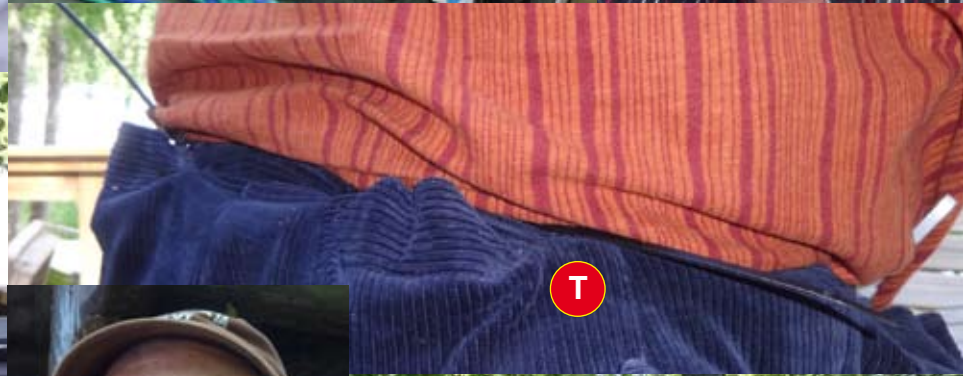
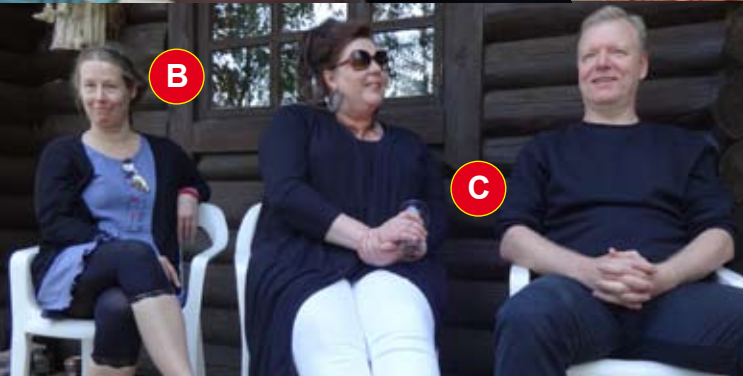
Karin Parhaat -orkesterin koti- ja ulkomaisista evergreenistä koostunut ohjelmisto oli kaikkien mieleen. Lisäksi trio suhtautui työhönsä todella ammatimaisesti. Kellontarkkaa ajoitusta ja omien sovittusten harmoniaa oli ilo kuunnella.

Huippumuusikoilla oli myös huippusoittimet aina lopullisen kitarasaundin ilmoille loihtivaa vahvistin- ja kovaäänislaitteistoa myöten.

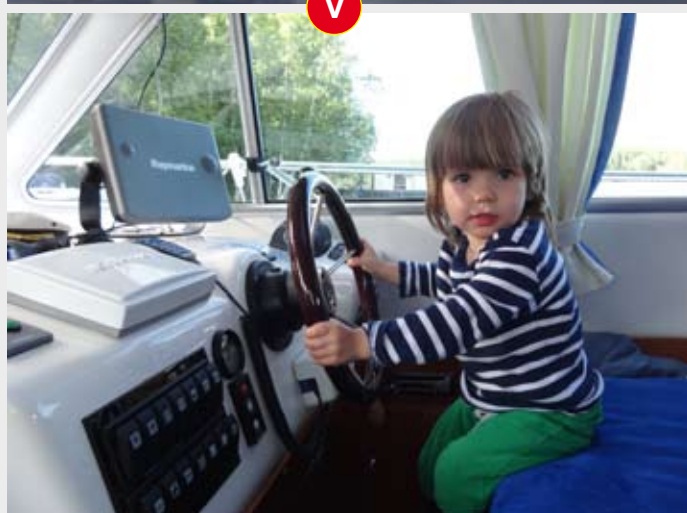
Kokoonpanosta puuttui viimehetkessä tulonsa perunut puhallinvirtuoosi, omankylän poika Tapio Leino. Jälkiviisaana olisi hänen saksofoninsa ehkä tuonut oman laulavan panoksensa kokonaisuuteen, mutta ehdottomasti; tosihyvä näinkin!! Kiitos Anneli loistavasta löydöstä / valinnasta.

Vieraileva artisti, Maija Lankinen.

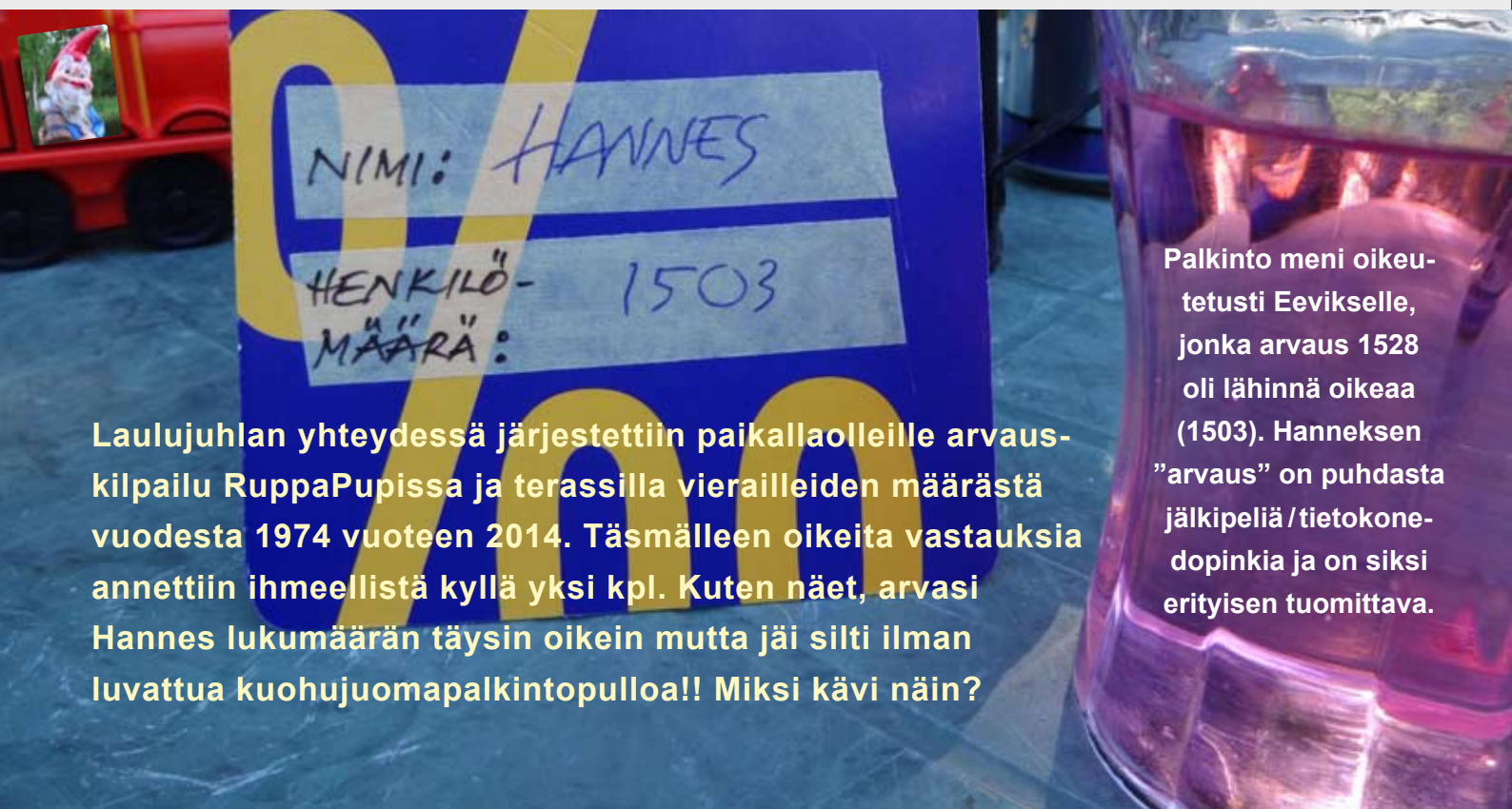

- A** Karin käsivarsikin julisti mm. ikuista ystävyyttä.
- B** Paula ja Heikki (ks. M-kuva) Selkä-Kuivasesta.
- C** Kirsi Kupiainen ja Pekka Levälampi Piensalmesta.
- D** Nipsulan isäntä ja emäntä taisivat tangon askeleet.
- E** Meku ja Timo Lind teatterinlavalta puoli km länteen.
- F** Pia Wallenius ja Jyrki Bonsdorff Kärsänniemestä.
- G** Muodinorja Marko, Bossin pokat ja Oréllin housut +vyö.
- H** Seurakunnan kirkonrakentajat suunnittelevat suuria?
- I** Kaunis-Veera ja uhmakasta, liki päälleikäyvää lempeä.
- II** Raimo Hyppönen ja Ulla Huisman Maa-Kuivasesta.
- J** Johtaja Kupiainen jätti tällä kertaa tanssin väliin.
- K** Tytti Kijanen Etusen takana olevasta Takasesta.
- L** Porukan nuorin, Leo 3 v. ja ensimmäinen ehtoollinen.
- M** Timo, Maija ja Heikki Selkä-Kuivasen mökkikylästä.
- N** Rami, seurakunnan tuoreimman honkapirtin isäntä.
- P** Pirjo ja Jussi kuulevat Kuikan huutoa Kilvensalmessa.
- R** Juomanlaskijana Anneli, joka varjelee boolireseptiään.
- S** Mies kauhan takaa yritti elein vaikuttaa juomanlaskuun.
- T** Vyötärölinja á la Salón Oréll keräsi ansaittua ihailua.
- U** Monsieur Oréll oli naisille kuin apila ampaisille.
- V** Heikin vene läpäisi laivapoika-Leon tarkan syynin.

Heikki Peuha

V

Laulujuhlan yhteydessä järjestettiin paikallaolueille arvauskilpailu Ruppapupissa ja terassilla vierailneiden määrästä vuodesta 1974 vuoteen 2014. Täsmälleen oikeita vastauksia annettiin ihmeellistä kyllä yksi kpl. Kuten näet, arvasi Hannes lukumäärän täysin oikein mutta jäi silti ilman luvattua kuohujuomapalkintopulloa!! Miksi kävi näin?

Palkinto meni oikeutetusti Eevikselle, jonka arvaus 1528 oli lähinnä oikeaa (1503). Hanneksen ”arvaus” on puhdasta jälkipeliä / tietokone-dopinkia ja on siksi erityisen tuomittava.

Vanha sanonta: “Salama ei iske kahdesti samaan puuhun” on paik-kansapitämätön hokema pelokkai-den rauhoittami-seksi.

Vasemmalla oleva telkän-pönttö on ripus-tettu kahtena perättäisenä vuonna uudes-taan paikalleen salaman lyötyä pesäpuuhun tuhoisin seura-uksin.

Tämänvuotinen isku ja välitön jyrähdys nostivat Asikaisen mökin kuvainnollisesti irti maasta. Saa nähdä kestääkö mänty mahdollis-ta kolmatta iskua.

Puu sijaitsee Inkiläisen tontilla vastapäätä Kuha-kalliota (Maijaa ja Hannesta).

V A L L A N V A I H T O

Cérémonie protocolaire, jossa Jaana luovutti käädyn Igorille, järjestettiin laulujuhlan yhteydessä. Jaanan kaksivuotinen kausi on sujunut onnellisissa merkeissä, eikä jatkon suhteenkaan liene epäselvää; Igor on hoitanut Topina ylivalvojan vastuunalaista tehtävää jo peräti kaksi kaksivuotiskautta (1996-1999).

Entisen popparipoliisin jyrkeillä hartioilla lepää nyt seurakunnan tulevaisuus, niin hyvässä kuin pahassa.

K U N N I A K I R J A

Ruppasaaren Autonomisen Tasavallan, Rimminjärven seurakunnan ja Rantuun kinkeripiirin ylivalvoja on myöntänyt teille

I G O R

II-luokan ansiomitalin, tasavallan hyväksi tekemästänne ansiokkaasta ja uhrautuneesta työstä. Olette toimineet voimianne säästämättä, pitäen herkeämättä silmällä lakien ja asetusten tunnantarkkaa noudattamista.

Ruppasaarella 12.7.2014.

Jaana Aarnio, Tasavallan ylivalvoja

Eikä tämän viran hoitoa mitata rahassa; kyse on kunniatehtävästä, josta ei kieltäydytä. Eläköön Igor/Topi!

Igor joutui yllättäen luovuttamaan juuri saamansa vallan symbolin Topille. Syynä oli uhkalaisten mielestä Igorin uhmakas käytös hänen vastaanottaessaan laivan Rupan rantaan. *Uhma* oli juuri kolhinut omaa- ja Päijänteen pohjaa Tappiluodon vesillä ja voi olla, että Igor on tiukkaan sävyyn asiaa laivan kannelle noustuaan sivunnut. Jonkun *Uhman* miehistöön kuuluvan humalahoureisiin ei kertakaikkiaan sopinut neuvostomilliisin univormussa järjestystä vaatinut Igor. Jotta tilanne ei olisi karannut käsistä, joutui Igor henkensä pitimiksi naamioitumaan pikavauhdilla Topiksi! Tämä, ynnä seurakuntakollektiivin rauhoittava vaikutus ja väkivallattomaan vaihtoehtoon turvautuminen pelastivat loppujen lopuksi erityisesti *Uhman* miehistön.

Igor antaa juhlallisen vakuutuksen toimia ylivalvojana nuhteettomasti, noudattaa lakia ja hyviä tapoja, sekä seurakuntalaisten, että myös muiden saarelaisten parhaaksi. Vieressä Lankisen Maija on jo langennut loveen sen sijaan Eevis-vaimon bodilängvitsin voi jokainen tulkita omalla tavallaan.

Harri & Riitta + kolmekymmentä

Mopo uhkaa karata käsistä!!

muuta lupäätä

VESIVIIKONLOPPU

8 - 10.8.2014

Marko Salo ja Noora Gustafsson Rupan laiturilla: "Marko: No en varmaan mene. Mieleltöntä menoa. Se tulossa oleva vanha ja vakaa, Päijänteen suurin puulaiva, on riittävän urheilullinen meikäläiselle!"

Noora: "Minä menen, tottakai. Sitä vartenhan täällä ollaan. Harri on varma kuski. Jos pelottaa, kiljun sen korvaan, niin se hiljentää." Noora pääsi Harrin kyytiin ja hihkui riemusta Vanhanselän leppoisilla aalloilla.

Suuri puulaiva tuli ajallaan, mutta Marko + muu vesikansa jäivät vaille auringonlaskuretkä Selkä-Kuivasen ympäri. Syynä virkavallan havaittu partiointi lähivesillä ja siitä johtuva kipparin itsekontrollin terävöityminen mahdollisen puhalluksen varalta + pelastusliivien riittämättömyys koko porukalle + mahdollinen aluksen rekisteröidyn maksimihenkilömäärän ylitys... ym?? Harmi, ehkä ensivuonna.

Ali Kinnusen tyylinäyte.

Loikkiminen isommalla jetillä oli loppua lyhyeen; vesisuk-sihihtäjän vetonaru kapuloineen katosi laiturin kärjessä laitteen pohjassa olevaan turbon imuaukkoon. Ei hätää. Jetti rantaviivaan kyljelleen ja joukon käärmekätisin kaivelemaan ja paloitlemaan nylonköyttä ulosvedon helpottamiseksi. Handen kaikkein pyhimmästä kiikutettiin työkalupakki tehostamaan köyden pihtisynnytystä vesije-tin uumenista. Köysi ja kapula olivat onneksi jääneet nä-kyville, niinpä saksia ja puukkoa hyväksi käyttäen onnistui punaisen narun ja puisen vetokapulan poisto vartitunnis-sa. Myöhemmin kävi seisten ajettavan Kawasakin kanssa

vielä huonommin. Kone leikkasi kiinni ja hevosenleikki seisottavalla jetillä loppui siihen.

Henkilövahinkoja ei mustelmia ja naarmuja lukuunotta-matta onneksi sattunut koko viikonlopun aikana. Henki-sesti suurin kolaus taisi olla suuren keltaisen hyttysen saapumatta jääminen sunnuntaiaamun ratoksi.

Tuuliennuste lupaili yli neljän sekuntimetrin tuulta, joka on kyseiselle ultrakevyelle lentolaitteelle liikaa.

Kuva vuodelta 2013

Bensaa oli varattu 660 litraa.

Kaikkensa antaneesta Kawasakista mahdollisesti koitua omavastuu päännii tässä vaiheessa päällikköä. Huoli oli turha, sillä sunnuntai-iltapäivän aikana syntyi puhelimes-sa lisämaksuista vapauttava sopu.

Harri oli tyytyväinen VVKL-2014:n lopullisiin tuloksiin: viivan alle ei jäänyt mitään, mutta tarkka kirjan- ja tilinpito ei myöskään kasannut jälkilaskua kenellekään. Ja mikä parasta; kukaan ei vammautunut.

Flyboarding sai aikaan
jonon laiturille

Lauantaina tuli paikalle Flyboarding-porukka Jyväskylästä ja nosti temput sananmukaisesti aivan uudelle tasolle.

Homman periaate on, että vesijettiä eteenpäin kuljettava vesisuihku johdetaan letkulla ihmispilotin jalkoihin sidotun suutinparin kautta aikaansaamaan noste, joka leijuttaa häntä vedenpinnan yläpuolella jopa metrien korkeudella. Letkun pituutta lisäämällä saadaan kasvatetuksi nousukorkeutta, mutta myös vaikeusastekerroin kohonnee samassa suhteessa.

Lentoa tarkkailee jetin puikoissa istuva lentomestari, joka säätelee suihkun voimaa kunkin lentäjän ja leijailutilanteen edellyttämällä tavalla.

Käytännössä ensikertalainen - joita testiryhmäkin edusti - röntyili aikansa holtittomasti ja oltuaan hetken kuin pesukoneen rummussa, alkoi pikkuhiljaa saada vakautta jalkoihinsa. Meno näytti ensimmäisiltä lumilautailukokemuksilta, jossa lajissa hankittu tasapainotaito saattaa edistää Flyboardingin omaksumista. Laiturin edustalla leijailua kokeili 18 nuorta ja rohkeaa naista ja miestä. Kaikki olivat pakahtua riemusta uuden kokemuksen jälkeen.

Vesikansakin (tässä loppusiivousta tekemässä)
sen huomasi; **Rupan tupa on kokenut feislifitin**,
joka vesiviikonlopun aikana edisti rauhan-
omaista rinnakkain oloa lattioilla varpaat
naapurin suussa maatessa, kuorsausta
kuunnellessa ja suolikaasuja päästellessä.

Valveutunut arvaukseni tilan ja tilanteen
kehittymisestä nykyiselleen: Anneli,
seurattuaan aikansa ”Huvila & Huussia”
nukahtaa ruudun ääreen, herää äkisti
säpsähtäen ja alitajunta täyteen
ladattuna: ”Hirret valkoisiksi
ja katto kans! Heti huomenna
maalikauppaan!”

F E N G S H U I

RUPAN TUVAN UUDEN ILMEEN TAKANA MYÖS HANDE
JA 30 L
MAALIA

SAVUSAUNA ILMAN LAUTEITA

Hyvän ruuan ystävä Heikki kavereineen vieraili uuden savustusuunin koeponnistusvaiheessa elokuussa. Tarjolla oli silloin siikaa, keitettyjä perunoita ja jääkylmää kuohuviiniä. Pertin mukaan nyt syyskuun alussa savustetaan ahventa. Kalaa tulee, kun vaan osuu ottipaikalle.

Puiseen yläosaan - savutilaan - mahtuu kerralla jopa 6 kpl kahdeksan kilon painoista kinkkua, eli n. 50 kiloa sikaa. Liha voi tietysti olla hirveä, lammas-ta... villisiastakin tuli erinomaista. Kalaa siis mahtuu yhdellä kertaa aivan riittävästi. Muuratussa alaosassa on yli 200 kiloa kiuaskiviä, ja se takaa tasaisen, pitkäkestoisen lämmön. Tulipesä, jossa poltetaan leppähalkoja, on kivitilan alla.

Kinkku paistuu miedossa tasaisessa lämmössä ja savussa 11 tuntia; lopputulos erinomaisen tasalaatua mureaa ja miedosti savustunutta, nokeentumatonta herkkua!

Seurakunnan virallinen paistinkääntäjä on tehnyt sen, mistä moni mökkiläinen näkee unta koko ikänsä. Häkäpöntön, joka näyttää alppimajalta, ja jonka ruuanvalmistuskyky on vertaansa vailla.

RAMI RAKENTAA OSA 2.

Rami, Jaana ja Osku upean, uudenkarhean honkapirttinsä edustalla.

Jesse Flyktman ja roskanpolttajan vastuunalainen työmaa.

Ja mikä on poseeratessa, kun periaate on ollut hankkia parasta mitä löytyy; kattopellit piti ostaa Ranskasta, hel-la Italiasta ja takka Suomen Uunisepiltä. Lattiaan ja kattoon tullaan vielä hinkkaamaan Osmo Coloria, silkinkiiltoista vahaa (satasten litra) ja kaiken huippu: tämän kaiken tekee ja siinä sivussa potkii isäntääkin eteenpäin Korpilahden edesmen-neen Kontti-baarin kantaporukan yhä kantavat (myös nosta-vat, naulaavat, sahaavat...) voimat.

Kesäkuun sateet kuulemma sotkivat aikataulun ja sitten tu-livatkin helteet, jotka veivät viimeisetkin mehut myös Ramista. Toisaalta seurauksena ollut 16 kg:n painonpudotus ei voi olla vaikuttamatta myönteisesti muissakaan, kuin rakentamiseen liittyvissä askareissa. Koko kesä on mennyt melko tarkkaan talotyömaalla, mutta työelämä kutsuu (onneksi) 1.9.

Onnea uuteen tupaan, se on hieno!

RAIMON JEMMA
Talkoolaisten käytännön pila tupakantuskaiselle isännälle.

Takana vas Harri "Härski" Flyktman ja Vesa Johansson, portailla Joni Hakanen kuuntelevat hioستaja-Ramin ripitystä; vai että on nälkä??!
Soppaa ei tule, ennenkuin panelit on paikallaan....hopihopi! Onko muuten kukaan nähnyt L&M-askiani?

Kaikesta näkee, että työmaalla on noudatettu alusta asti ISO-laatustandardia. Sisätilojen rakennustelineisiin on suorastaan panostettu.

Rami älä katko enempää!! 221 on liian lyhyt - jää 4 cm vajaaksi!!

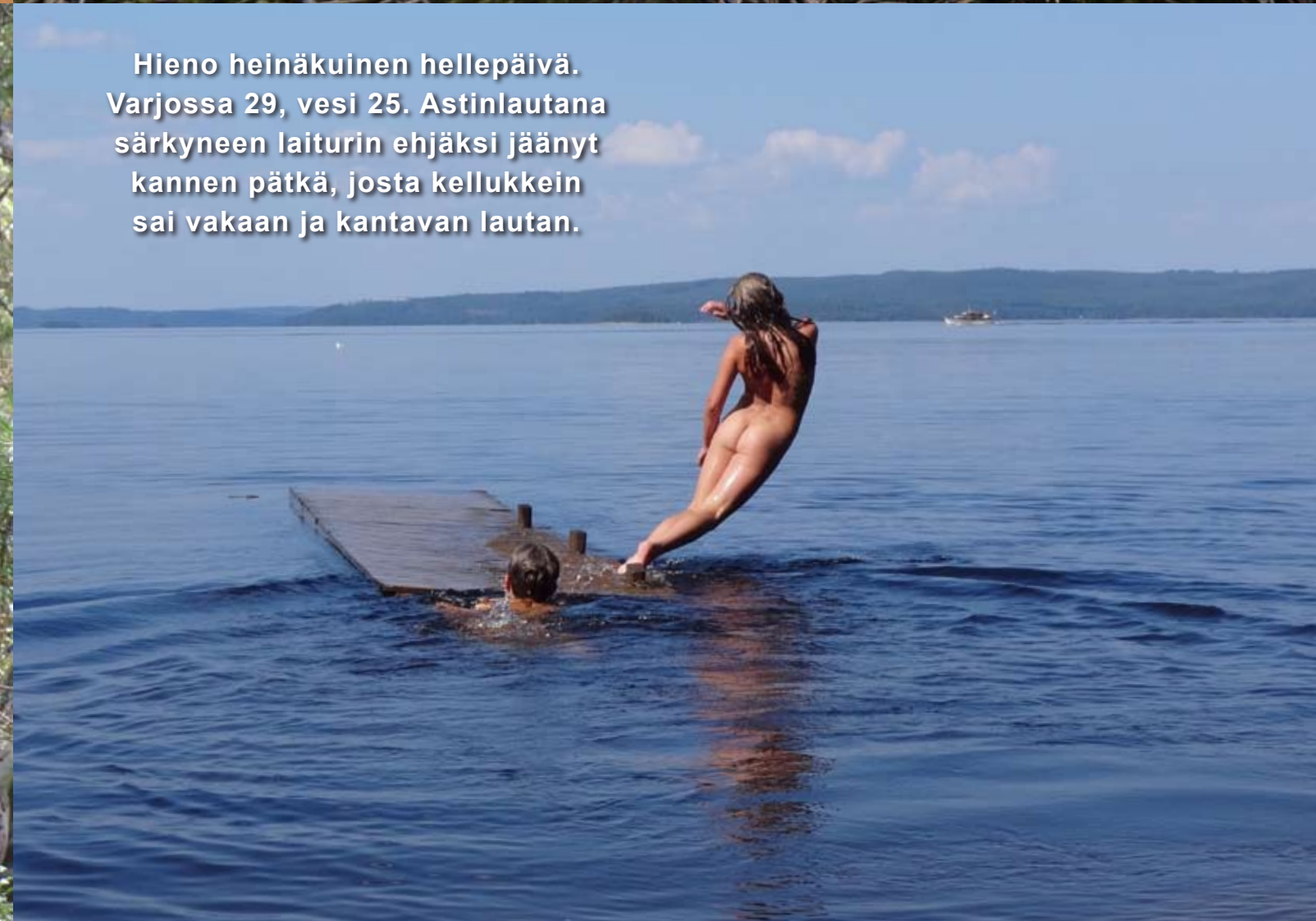
Ampiaispesästä kasvoi vajan
suojassa pääkallon kokoinen- ja
näköinen järkäle

Mikä villieläin on näin siisti;
eri-ikäisiä pökäleitä siistissä kasassa.
Kuva alkukesältä. Mittatikut rasiassa.

Ampiaiskauhu meni välillä överiksi;
Anni ja Simo naamioituneina kiviksi
vajan ja huussin vieressä.

Hieno heinäkuinen hellepäivä.
Varjossa 29, vesi 25. Astinlautana
särkyneen laiturin ehjäksi jäänyt
kannen pätkä, josta kellukkein
sai vakaan ja kantavan lautan.

KUINKA MONTA TONTTUA LÖYDÄT TÄSTÄ JULKAISUSTA?

Tontuiksi lasketaan kaikki punamyssyiset, yleensä posliini-, puu- tai peltipintaiset, tontun arvonimen ansaitsevat hahmot ja myös henkilöt, ikään tai sukupuoleen katsomatta. Kannattaa vastata - luvassa palkinto?

